

www.nevo.co.il

תפ (פ"ת) 26666-06-10 מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח ה

ת"פ 26666-06-10 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני בעניין:	כב' השופטת עינת רון מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חגי הרוש	המאשימה
פלוגי	נגד
ע"י ב"כ עו"ד יזהר קונפורטי	הנאשם
<u>גזר דין</u>	

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בשני פרטי אישום של מעשה מגונה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(א) בנסיבות 345(א)(3) [לחוק העונשין](#).

פרט האישום הראשון הוא בגין כך שבין השנים 2007 – 2010 במספר רב של הזדמנויות, במועדים שונים, נהג הנאשם לטבול במקוואות שונים המיועדים לגברים באלעד ובמהלך הטבילה, כאשר הוא עירום, נהג הנאשם להתחכך בקטינים בני כ-12 – 13 שנים אשר טבלו אותה עת במקוה וזאת לשם גירוי וסיפוק מיני. כך נהג הנאשם לעשות כאשר הוא במי המקוה וידיו פרושות לצדדים והוא מתחכך בקטינים בישבנם ובאיברי מינס. כתוצאה מכך חש הנאשם בעוררות מינית ואיבר מינו הזדקר. הנאשם נהג לעזוב את המקוה לביתו ולהגיע לסיפוק מיני בשירותים.

בכתב האישום ובהכרעת הדין פורטו כך עוד מספר הזדמנויות דומות אשר התרחשו במקוואות באלעד בינואר 2010, אפריל 2010, ובשתי הזדמנויות במאי 2010.

פרט האישום השני הוא באשר להיותו של הנאשם מורה ומחנך לתלמידי כיתות א-ד בבית ספר לבנים "תלמוד תורה ברסלב" באלעד. במהלך השנים 2008 – 2010, במועדים שונים, נהג הנאשם לקרוא, באקראי לאחד מתלמידיו ואזי להיצמד אליו, להרים אותו להכניס את ידו בין רגליו של

--- סוף עמוד 1 ---

התלמיד כאשר הוא נוגע באיבר מינו של התלמיד, ללטף את ישבנו ולהתחכך בו. כתוצאה מכך חש הנאשם גירוי מיני ואיבר מינו הזדקר.

בנוסף לכך, כמפורט בכתב האישום ובהכרעת הדין עשה הנאשם מעשים דומים בתלמידיו במועד נוסף בשנת 2010, בארבעה מועדים שונים במאי 2010 ובמספר הזדמנויות שונות שחלו בין ספטמבר 2009 – למאי 2010.

אין חולק, כעולה מהכרעת הדין, כי תחילתה של חקירתו של הנאשם היתה בשל חקירת מקרה אונס קטינה בעיר אלעד. יחד עם זאת, הועלה שמו של הנאשם כחשוד באותו ענין בשל שמו הועלה כמי שמטריד קטינים במקוה. עוד אין חולק כי לנאשם אין כל חלק כלל ועיקר באותו מקרה אונס.

ועוד אין חולק כי כל שהנאשם הורשע בו הוא פרי הודאותיו שלו בפני חוקרי המשטרה וכי מי מהקטינים הנזכרים

בכתב האישום לא התלונן על מעשיו של הנאשם וכאמור חקירת המשטרה לא נפתחה בשל תלונה על מעשיו של הנאשם.

עוד יש להוסיף כעולה אף מהכרעת הדין כי לגבי תלמידי בית הספר הנזכרים בהודאותיו של הנאשם הרי שאלה ניתנים היו לזיהוי ואכן חוקרי המשטרה זיהו אותם. חלק מהורי ילדים אלה סרבו לשתף פעולה עם המשטרה, אולם חלקם הסכימו לשתף פעולה עם המשטרה ואותם ילדים אשר נחקרו על ידי חוקרי נוער לא מסרו האשמה באשר לנאשם.

לטעמה של התביעה, יש להטיל על הנאשם עונש מכביד, משמעותי ומרתיע שכן המעשים אשר בהם הורשע הנאשם מצויים ברף העליון של מעשים מעין אלה. לטעמה של התביעה, המשיב הגיע ביוזמתו ובמתכוון למקוואות על מנת לספק את יצרו. גם לאחר שהעירו לנאשם במקווה אחד על התנהגותו, הוא לא חדל ועבר למקווה אחר.

גם באשר לעבירה נשוא פרט האישום השני, רואה התביעה את מעשיו של הנאשם בחומרה ובמיוחד לאחר שהנאשם הוזהר באשר להתנהגות כלפי ילדים. במעשיו אלה פגע באופן חמור באמון שנותנים הורים בבית הספר אליו הם שולחים את ילדיהם.

התביעה עתרה כי לאור חומרת המעשים, טיבם וריבויים, יינתן משקל הבכורה לאינטרס הציבורי שבענישה ומשקל מינורי לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

--- סוף עמוד 2 ---

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו אדם חרדי, בן 33 נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. מדובר בנאשם שספג פגיעות מיניות בילדותו והן הרקע להתנהגותו בבגרותו. – כך גם נקבע בהערכת המסוכנות לגביו. מדובר בנאשם, כך הדגיש בא כוחו, אשר תפקד באופן נורמטיבי ביותר והיה אף מורה טוב לתלמידיו, כפי שהעיד מעסיקו. את תפקידו מילא בנאמנות, חריצות ומסירות.

לטעמו של ב"כ הנאשם המעשים בהם הורשע הנאשם הם דוקא מן המינוריים שבמעשים מעין אלה, כיוון שאף לא ילד אחד התלונן כנגד הנאשם ואף לא נטען כי מי מהם נפגע בדרך כלשהי. יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי כל שידוע היום בעניינו בא מפיו שלו ואפילו ילדים שנחקרו לא מסרו אשמה כלשהי בעניינו.

ב"כ הנאשם הזכיר את המגזר והרקע ממנו בא הנאשם ועל כן טען, כי הגם שהנאשם הודה בחקירתו בכל אשר הורשע בו וכי כאמור כל הרשעתו היא פרי הודאותיו, הרי שבשל רקעו זה, לא יכול היה מטבע הדברים ואופיים ליטול אחריות על מעשים מעין אלה.

עוד הזכיר ב"כ הנאשם, בהקשר זה את הסבל שחוה משפחתו של הנאשם בשל חקירתו ומעצרו בעבירות מעין אלה. הנאשם מצוי, כך ציין, זו עת ארוכה במעצר והיה בתקופה כזו כדי לסייע לנאשם להפנים את המעשים וללמוד את לקחו.

לאור כל אלה, ביקש ב"כ הנאשם להקל בעונשו של הנאשם ולהסתפק בתקופת מעצרו.

כתימוכין לטיעונו, הציג ב"כ הנאשם אסופת פסקי דין.

כעד מטעמו של הנאשם העיד חיים ושדי שהיה יו"ר עמותת גני ילדים ובתי ספר "מוסדות אלעד". הנאשם הועסק בעמותה זו כמחנך כיתה א' ולדברי העד היה הנאשם אהוב על התלמידים ועל ההורים ולא הועלתה כנגדו טענה כלשהי.

הרב אברהם פרידמן אשר היה אחראי במסגרת תפקידו גם על תלמוד תורה ברסלב בו הועסק הנאשם טרם מעצרו ואשר העיד אף טרם מתן הכרעת הדין מסר בעניינו של הנאשם כי הנאשם היה לסמל למסירות לעבודה עם הילדים, היתה לו נאמנות רבה לבית הספר, השקעתו בעבודה ובילדים היתה יוצאת דופן ואף מסירותו למשפחתו שלו היתה מרשימה.

העד ציין כי למיטב ידיעתו מי מתלמידיו של הנאשם לא נפגע וחלקם אף מתגעגעים אל הנאשם.

--- סוף עמוד 3 ---

התקבלה חוות דעת מהמרכז להערכת מסוכנות.

כעולה מחוות דעת זו ומהתרשמות המעריך הרי שהנאשם עמד בהכחשתו את המעשים, לא נטל עליהם אחריות ולטעמו הוא הורשע רק על סמך עדותו של בלן באחד המקוואות.

הוא אישר כי יש לו משיכה לגברים בגירים, אך שלל כל משיכה לילדים.

הנאשם הצהיר כי הוא מוכן לזריקות של סירוס כימי באומרו: "אני מוכן לכל דבר בשביל לא ללכת לכלא".

לאחר בחינת רקעו וכלל הפקטורים והשיקולים, קבע המעריך כי ניתן לקבוע כי המסוכנות של הנאשם לרצידיביזם בתחום המיני היא גבוהה.

בבואי לשקול את העונש הראוי לגזור על הנאשם יש לשקול את המעשים בהם הורשע אל מול נסיבותיו האישיות, אישיותו ונסיבות חקירת פרשה זו.

אמנם, משהובא הנאשם לחקירה בשל חשד אחר לחלוטין שהופרך כולו, בכל הנוגע אליו, היה זה בשל החשד למעשים בהם הורשע סוף דבר בענייננו, והיה מוכר לחלק מאנשי הקהילה כמי שמטריד ילדים במקוואות.

יחד עם זאת, יודגש כי אכן כל פרטי המעשים בהם הורשע הנאשם באו מפיו שלו בלבד בהודאתו המפורטות ביותר בפני חוקרי המשטרה ולולא אלה, לא היו בידי חוקרי המשטרה ראיות מספיקות בענייניו של הנאשם.

יש, איפוא, שתי פנים להתנהגותו של הנאשם: מחד גיסא הוא חשף את מלוא התנהגותו בפני חוקרי המשטרה בשיתוף פעולה מלא ומעבר לכך ומאידך גיסא, במהלך ניהול ההליך ואף במרכז להערכת מסוכנות, לא נטל אחריות כלשהי על מעשיו.

נראה, אכן, כטענת בא כוחו, כי הרקע לכך, הוא הרקע חברתי – סוציאלי שהוא רקעו של הנאשם, המקשה עליו נטילת אחריות מעין זו.

עוד יש לקחת בחשבון בענייניו של הנאשם כי אכן מי מהילדים שהם "הקורבן" למעשיו של הנאשם לא התלוננו על מעשיו ואף אלה שנחקרו סוף דבר על מעשיו לא מסרו האשמה כלשהי. הווה אומר, מי מהם לא חש עצמו נפגע.

--- סוף עמוד 4 ---

עם זאת, לענין זה יש לזכור כי מדובר בילדים רכים בשנים, אשר גדלו באותו רקע סוציאלי – חברתי של הנאשם וזאת בהתייחס לעצם מעשים מסוג זה.

עוד אין חולק כי משפחתו של הנאשם נפגעה מפרשה זו, ממעצרו של הנאשם, חקירתו וההליך המשפטי שהתנהל נגדו ועתידה להיפגע מהרשעתו ובמיוחד מעבירות מעין אלה ואף בענין זה, במיוחד בשל אותו רקע נזכר.

הפגיעה בנאשם ובמשפחה היא קשה ומשמעותית הן במישור החברתי והן במישור הכלכלי, כמו גם במישור הדתי. ומנגד יש לבחון את מעשיו של הנאשם.

מעשים אלה חמורים וקשים. פגיעתם והמסוכנות הנובעת מהם – קשות.

מדובר במעשים מגונים בילדים רכים בשנים תוך ניצול חמור של גילם הרך והאמון שהם נותנים במבוגרים. כך הם פני הדברים במקוואות ושבעתיים בבית הספר.

הנאשם ניצל את העובדה כי ילדים רכים בשנים נמצאים במקווה ללא הוריהם וביצע בהם מעשים מגונים, כאמור, תוך ניצול גילם ותמימותם. גם משסולק הנאשם ממקווה מסויים בשל התנהגותו המחשידה, לא היה בכך כדי ללמדו את לקחו ולהוות בכך הרתעה עבורו והנאשם בחר לו מקווה אחר לבצע בו את זממו.

תפקידו של הנאשם בבית הספר כמורה וכמחנך חייבו למשנה זהירות וחובת נאמנות כלפי תלמידיו.

חרף זאת וחמור מכך, חרף שהנאשם הוזהר באשר להתנהגות אסורה כלפי התלמידים, לא היה בכך כדי להרתיעו מביצוע מעשים מגונים בתלמידיו.

במעשים אלה יש משום הפרה בוטה של אמון אשר התלמידים עצמם ואף הוריהם נותנים במורה ובמחנך.

לא למותר לציין כי כל המעשים בהם הורשע הנאשם, הן לגבי המקוואות והן לגבי בית הספר, בוצעו לגבי מספר רב של ילדים, במספר רב של הזדמנויות ועל פני תקופה ארוכה של מספר שנים. אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי, אך משמדובר בעבירות כה רבות המתפרשות על פני תקופה כה ארוכה של מספר שנים, נראה כי לא ניתן לייחס להעדר הרשעות משקל כה רב ולא ניתן לדמות את הנאשם למי שעברו נקי.

--- סוף עמוד 5 ---

לענין זה ראה גם [ע.פ. 1339/94 מ.י.נ. פלוני](#):

"עבירות מן הסוג הזה מצויות לפעמים גם בקרב מי שאינם עבריינים על פי הליכותיהם הידועות. לעברו הנקי של אדם הנמצא אשם בביצוען לא יכול משום כך להיות משקל רב".

לא בכדי קבע המחוקק בציודן של עבירות אלה עונש מזערי וכך נקבע בסעיף 355 [לחוק העונשין](#):

"(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א) ... לא יפחת עונשו מרבע העונש המירבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".

בענייננו, יש לזכור, הורשע הנאשם בשתי עבירות על פי סעיף 348(א) [לחוק העונשין](#), כאשר כל אחת מהן עוסקת בריבוי עבירות.

הנה כי כן, לולא הנסיבות המקלות בענייננו, אשר ניתן להן משקל נכבד, דהיינו הודאותיו של הנאשם בפני חוקרי המשטרה, חשיפת פרשה זו על ידיו במהלך החקירה והעובדה כי מי מהילדים לא התלונן ולא הוכח כי נגרם נזק כלשהו למי מהילדים בשל מעשיו של הנאשם, היה עונשו של הנאשם בשל ריבוי מעשים חמורים אלה, בנסיבות בהם נעשו, כפי שפורט לעיל, כבד מאוד וכבד בהרבה מהעונש שייגזר עליו עתה, בהתחשב בכל הנסיבות לקולא.

על כן וכעונש כולל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה אני גוזרת עליו את העונשים הבאים-

ארבעים חודשי מאסר לריצוי בפועל שמניינם מיום מעצרו 27/5/10.

כן אני גוזרת על הנאשם חמישה עשר חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי סימן ה לפרק י' [לחוק העונשין](#).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"א, 19 יולי 2011, במעמד הצדדים.

עינת רון 54678313-/-

--- סוף עמוד 6 ---

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

--- סוף עמוד 7 ---

תפ (פ"ת) 10-06-26666 מדינת ישראל נ' פלוני

www.nevo.co.il